

Transkribert intervju Informant 2 / Lærer 2 / Mette

Intervjuer:

«Ja da er vi igang. Jeg vil gjerne introdusere intervjuet med å si at min masteroppgave som handler om hvordan lærere i matematikk på ungdomstrinnene vurderer for å sikre progresjon hos elevene sine. Jeg må også poengtere at dette er kun for å hente inn data, ikke for å dømme hvordan du arbeider eller sånne ting. Hensikten er å undersøke hvilke erfaringer rutiner arbeidsmetoder du bruker rundt vurderingen matematikk. Jeg skal også fortelle om anonymisering, og det gjøres ved at du nevnes som en matematikklærer på en ungdomsskole på Østlandet. Du har også rett til å trekke deg når som helst og at du har muligheten til å få innsyn dersom du ønsker det. Det blir tatt lydopptak, som du vet og det slettes når oppgaven er levert.»

Intervjuer:

«Så vi kan egentlig gå over til deg, alder, hva du interesserer deg for, utdanningsbakgrunn, og hvor lenge du har jobbet som matematikklærer og, kvalifikasjoner og andre kvalifikasjoner på matematikk»

Informant:

«Ja, jeg er 35 år, og er utdannet allmennlærer én til ti og har 90 studiepoeng i matematikk, og 60 i naturfag. Jeg har jobbet som lærer siden 2011 så da blir dette det 12. året, ja, nei gud med 2 år pause for å produsere barn i mellomtida der. Så jeg har da disse barna, og så driver jeg med hest på fritiden. Jeg tror ikke jeg har noen andre formelle kvalifikasjoner.»

Intervjuer:

«Da vil det si at du har vært yrkesaktiv i omtrent 10 år da?»

Informant:

«Ja, jeg har i hvert fall praktisert i alle de 10 åra.»

Intervjuer:

«Har du undervist og hatt vurderingsansvar i matematikk hele veien?»

Informant:

«2 av årene, ja 2 av årene var jeg på barneskole. Da var det jo ikke vurdering på samme måte, altså ikke sånn karaktervurdering mer sånn tilbakemelding og fremovermelding.

Intervjuer:

«Hva tenker du om matematikkens rolle i skolen?»

Informant:

«Den er jo ganske fremtredende hvis jeg kan si det sånn. Fordi at den stiller litt i en særstilling i forhold til alle de andre fagene. Selv om veldig mange elever vil synes at matte er det er det faget som er vanskeligst. Fram til nå så har det også vært sånn at de som kanskje synes at alle andre fag er vanskelig på grunn av problemer med lesing og skriving, så har de på en måte hatt en fordel med at det ikke har vært så mye av det i matte. Det har jo endret seg så nå, i det siste har matte på en måte blitt mer sånn som de andre fagene med tanke på lesing og skriving. Derfor blir det en utfordring da for de elevene som allerede sliter med andre fag, så jeg har nesten lyst til å si at det kanskje er det faget som på en måte vil være et viktigst for framtida. Som nå også oppleves som mest utfordrende faget.»

Intervjuer:

«Hvordan har dere på skolenivå og jobbet med fagfornyelsen?»

Informant:

«Ja vi har jo jobba en del med fagfornyelsen i teamet mitt. Vi har og jobbet en del med den med de andre lærerne på skolen. Vi har jobbet en del med hva som er nytt, og hva som er annerledes. Vi hadde jo også mulighet til å lese gjennom forslaget i forkant, og kunne sende inn innspill og forslag. Vi satt vi fagseksjonsgrupper, og så sendte vi inn ønsker, og i etterkant har vi sittet både hele skolen og i fagseksjonsgrupper, og snakket om hvordan vi kan endre undervisningen vår sånn at den favner den nye læreplanen. Det er jo fremdeles ganske nytt, men underviser ganske ulikt fra hva vi gjorde før fagfornyelsen, nå er jo fokuset mer på å tilegne seg kunnskap, og anvende den.»

Intervjuer:

«Har du god oversikt over nye fagplanene i matematikk?»

Informant:

«Jeg tror det er veldig få som føler nå at de har god oversikt, for det er ganske store endringer, så jeg tror det kommer til å ta tid med tanke på hvor kort tid vi på en måte har hatt med den planen. I tillegg er de nye ressursene, lærebøkene og nettsider nye, så føler jeg vel egentlig at jeg har grei oversikt, men trenger fortsatt tid.»

Intervjuer:

«Hva tenker du om den nye læreplanen?»

Informant:

«Altså, når vi fikk beskjed om at det skulle komme ny læreplan, så fikk vi jo også beskjed om at det skulle være rom for mye mer dybdelæring og at den ikke skulle være så omfattende. I matematikk så er jeg ikke enig i det. Først og fremst så var det en del emner som ble flyttet nedover et trinn som gjør at vi da har måttet ta ting opp igjen senere, og det er jo ikke meningen i den nye læreplanen. Det har vært veldig vanskelig, men det vil jo rette seg etter

hvert som årene går. Jeg synes fortsatt det er for mye vi skal gjennom, og vi rekker ikke å komme gjennom alt. Det er også andre måter vi skal drive med vurdering, som jeg sa skal man jo nå anvende den kunnskapen man har, og det er ikke like svart på hvitt hvordan vi skal vurdere det, så det er jo litt annerledes.»

Intervjuer:

«Hvor mange klasser har du vurderingsansvar for i matematikk dette skoleåret?»

Informant:

«Dette skoleåret har jeg 2 klasser.»

Intervjuer:

«Hva slags kunnskap og erfaring har du med vurderingsarbeid i matematikk?»

Informant:

«Jeg har jo vært gjennom veldig mange ulike typer vurdering, for vi prøver jo å få gitt elevene mest mulig, altså best mulighet til å få vise hva de kan. Det vil jo være forskjellig fra elev til elev, hvordan de får vist frem sine ferdigheter. Sånn sett så vil jeg si at erfaringsmessig har jeg bred erfaring. Altså med varierte former for vurdering, men jeg føler jo at de vurderingene som vi gjør nå er en del av de vurderingssituasjonene som vi må forberede elevene for i forhold til eksamen. Som jeg sa, så er det jo helt nye og annerledes måter å jobbe på. Åpne oppgaver og sånn, de nye eksamensoppgavene føler jeg at er vanskeligere å vurdere enn når man skal svare på en mer bestemt måte. Oppgavetyperne skolen har hatt i matematikken siden jeg ble lærer har jo vært veldig rett frem på en måte. Nå er det litt flere valgmuligheter for elevene, og de kan løse de på ulike måter. Det er jo på en måte å kunne hjelpe elevene til å finne ut av hva slags besvarelse som gir lav, middels eller høy måloppnåelse. Nå som det er ganske nytt synes jeg det ligger så lite eksempler, og forslag til fasit ute, så det er vanskelig å vurdere elever, fordi jeg ikke har noe å vurdere opp mot. Jeg regner jo med at hvis jeg får et par år på meg så tenker jeg det skal gå fint.»

Intervjuer:

«Hvor jobber du med vurdering av elever? Er du på skolen eller hjemme eller har du preferanser på det?»

Informant:

«Altså jeg har jo liksom jeg har alltid et mål om å rekke å gjøre mest mulig i fritimer på skolen, og jeg kan komme litt tidligere for eksempel hvis vi ikke har morgenmøte. Jeg kommer ca. klokka 08.00 uansett, og så sitter jeg og jobber før undervisning. Ellers kan jeg sitte litt utover ettermiddagen, eller så må det bli etter at ungene har lagt seg, så jeg kan ikke sitte med det direkte på ettermiddagen eller midt i helgen liksom. Hvis jeg må jobbe hjemme, må det bli kveld ja. Så det er litt variert egentlig da.»

Intervjuer:

«Ønsker du mer avsatt tid til vurderingsarbeid?»

Informant:

«Ja, jeg tenker noe avsatt tid egentlig ja, men hvis man er litt strategisk med hvordan man legger opp vurderingssituasjonene, og ikke får masse vurderinger samme tid. For eksempel legger de rett i forkant av høstferie og vinterferie og sånn. Det ville vært fint om vi fikk litt mer avsatt tid til vurdering, vet om enkelte lærere som har redusert stillingen sin for å gjøre hele jobben skikkelig.»

Intervjuer:

«Hva bruker de den ekstra tiden på da? Vurdering, eller andre ting i tillegg?»

Informant:

«Vurdering, og andre ting. Vurdering tar mye tid om du gjør det skikkelig. Noen må jo jobbe 100% for å få ting til å gå rundt. Det er jo tidkrevende å være lærer. Hun ene jeg vet som har redusert har liksom fulgt opp elever med fagsamtaler og elevsamtaler selv om hun ikke er kontaktlærer.»

Intervjuer:

«Har måten du jobber med vurdering på har det endret seg etter at du begynte som matematikklærer?»

Informant:

«Jeg har blitt mye mer effektiv, ting tok veldig lang tid i starten og jeg spurte vel en del om sånn second opinion, så snakket mye med kollegaer. Så blir man jo tryggere jo mer man jobber med det. Så føler man at man har bedre kontroll, og så finner man kanskje en god måte å jobbe sammen med samarbeidspartneren sin, altså de som har samme fag på samme trinn liksom. Jeg tror vel kanskje at jeg har blitt flinkere da til å se helheten i vurderingene. Det kan hende at jeg setter en mer riktig vurdering nå enn før, men jeg håper jo at jeg har satt en riktig vurdering hele veien. Men du blir jo tryggere ja.»

Intervjuer:

«Du nevner at du er blitt mer effektiv, kan du utdype det?»

Informant:

«Ja, jeg er jo blitt tryggere på å gjøre det riktig som hjelper. Det er vel og at jeg har blitt på en måte, mer kjent med pensumet og at de samme temaene har jeg vært gjennom mange ganger. Når man skriver fremovermeldinger så er jo det et litt eget språk fordi man skal ha positiv

vinkling og fokus på fremtiden. Nå er jeg mer bevisst på det fra start, og da tar det jo kortere tid enn å gå frem og tilbake i prøvene for å skrive litt mer og sånn.»

Intervjuer:

«Har du erfaring med at elevene dine som mottar en vurdering fra deg bruker den videre for å jobbe med faget?»

Informant:

«Ja, det er noen ganger så har man jo en undervisvurdering hvor man gir de en fremovermelding sånn at de aktivt kan bruke den videre. Så ser jeg at enkelte elever vil ta vare på vurderinger og tilbakemeldinger de har fått sånn at de kan jobbe videre med det de synes er vanskelig. Særlig i tiden før de skal forberede seg til terminprøve og sånn. Men jeg opplever jo ofte at de elevene som bruker den vurderingen videre, det er som regel de sterkeste elevene da. De er flinke til å på en måte, ja, videreutvikle seg, og bruke potensialet sitt. Jeg opplever kanskje ikke at de som ligger på for eksempel lav måloppnåelse, at de bruker vurderinger på den måten, nei. Det er ikke til å legge skjul på at det er en fordel å ha elever gjennom hele ungdomsskolen, man kan følge opp elevene på sikt på en måte, fra vurderingssituasjon til vurderingssituasjon. Jo lengre man har elevene, jo flinkere blir man til å appellere til dem liksom, og ikke minst få dem til å bruke vurderingene jeg gir dem. Når elevene begynner i tiende kjenner man elevene veldig godt, og det er enklere å fortelle dem hva de må gjøre for å få de resultatene de ønsker seg.»

Intervjuer:

«Når du har prøver med omfang som en kapittelprøve, hvor lang tid vil du si at du bruker for å vurdere per elev?»

Informant:

«Jeg tror ikke jeg brukte mer enn et kvarter per elev, ikke på vanlig kapittelprøver nei. For de er ikke så store.»

Intervjuer:

«Du snakket litt om at du har brukt litt andre vurderingssituasjoner også, hva slags type vurderingssituasjoner er det og hvor lang tid bruker du på å vurdere de?»

Informant:

«Altså, akkurat nå så holder elevene mine på med en funksjons oppgave hvor de har en helt åpen oppgave der de skal lage oppgaven selv. Så skal de løse den, og presentere den. De skal filme seg selv, så jeg må da se på den presentasjonen og så må jeg se på hva det er de har gjort. Etter det må jeg vurdere det. Det kommer nok til å ta litt lenger tid, men de får muligheten til å vise hva de kan på en helt annen måte. På den tipper jeg at det kanskje tar 20 minutter per elev.»

Intervjuer:

«Har du da elevene i grupper eller er det i de alene?»

Informant:

«Det er 2 og 2, ja, så da vil jo tiden per elev gå ned da. Jå jeg tenker at hvis du sier at jeg bruker 20 minutter per film så blir det jo 10 minutter per elev. Da går tiden litt ned sånn sett, men vi kjører kapittelprøve i tillegg for samme tema om 2 uker. Så de får muligheten til å jobbe videre med tilbakemeldingene eller fremovermeldingene de får på den filmen.»

Intervjuer:

«Når du har prøver med omfang som en tentamen eller heldags, hvor lang tid bruker du å vurdere per elev da?»

Informant:

«Det kommer veldig an på hvor mange åpne oppgaver, og hvor mye resonnerende og reflekterende oppgaver det er. Jo færre reflekterende og resonnerende oppgaver det er, jo kortere tid er det. Jeg rettet 75 i terminprøver nå til jul, og regnet ut hvor lang tid jeg brukte. Da brukte jeg gjennomsnittlig 20 minutter per elev.»

Intervjuer:

«Var det mange reflekterende og resonnerende oppgaver på den terminprøven da?»

Informant:

«Sånn på midt på treet, ja, det var ikke den verste jeg har vært borti nei. Når det er mye åpne oppgaver så er det mange elever som synes det er veldig, veldig vanskelig, og det gjør jo at de ender opp med å ikke løse det, og da går jo de prøvene veldig fort å rette.»

Intervjuer:

«Hvilke typer tilbakemeldinger gir du til elever som har løst en oppgave feil?»

Informant:

«Det kommer litt an på situasjonen, på en terminprøve så vil jeg jo for eksempel bare skrive at det er riktig eller at det er feil på oppgaven, og så vil jeg kunne skrive veldig kort, altså en setning med hva som på en måte er problemet. Fordi vi går gjennom prøven i plenum i etterkant så alle elevene får da sett hvordan man gjør det ordentlig. Jeg har også laget fasit med utregninger til for eksempel kapittelprøver, altså jeg delte den i etterkant sånn at de kan se over, og se hvordan de kunne løst det. Jeg pleier ikke å gi en sånn veldig lang forklaring, nei. Jeg tar det underveis liksom, på de punktene som de trenger eller som ble vanskelig, og heller kort skrive noe der da.»

Intervjuer:

«Når og hvor ofte får elevene tallkarakter?»

Informant:

«Det varierer veldig, for det var en periode vi var veldig på at vi ikke skulle gi tallkarakterer. At vi bare skulle gi framovermeldinger, og da kunne det bare være karakterer terminprøven og terminkarakter. I forrige termin som var nå, så hadde jeg to vurderinger med lav, middels, høy, og to ganger med karakterer. Så kom terminprøven og terminkarakteren, så det ble fire tallkaraktervurderinger det halvåret.»

Intervjuer:

«Hvordan opplever du at elevene bruker vurderingen videre?»

Informant:

«Noen bruker den til å kunne bearbeide det de har gjort sånn at de kan forbedre seg, og gjøre det enda bedre neste gang. Sånn at de kan jobbe videre med det som var utfordrende og får jobbet videre med faget. Andre ser bare så vidt på det, og bruker det ikke i det hele tatt. Noen er jo bare interessert i hvilket tall jeg har skrevet. Jeg har også opplevd elever som kommer og sier at de synes dette var vanskelig, og så kan jeg for eksempel gi de noe tilpasset opplegg som de kan sitte og jobbe med. Det er en klar svakhet som jeg opplever i matte, at vi gjerne har et emne, altså et kapittel, og når vi er ferdig med kapittelet, så går vi videre over på et helt annet emne. Hvis de da ikke har skjønt hva vi egentlig jobbet med i forrige emne så får de kjempeproblem videre. Hvis vi liksom har jobbet med ligninger, og halvparten av klassen ikke har skjønt ligninger veldig godt og så må vi over på funksjoner, så kommer det jo ligninger i funksjonene og da vil jo de elevene som ikke skjønnte noen ting i forrige emne klare å koble seg på. Så det er jo kjempeutfordring.»

Intervjuer:

«Hva gjør du for å løse det?»

Informant:

«Nei, da er vi jo ofte to lærere inne, så da kan vi for eksempel ta de som ønsker å få litt mer hjelp, de som har et behov for mer hjelp, kan for eksempel få gå ut på en liten gruppe med en av oss, og få en litt sånn intens gjennomgang. Det har også skjedd at vi tar ut en og en, sånn at de får for eksempel et kvarter ute med gjennomgang, og mange av de elevene ønsker det jo gjerne selv, og de synes at de får veldig mye ut av en sånn liten økt. Ellers så må man prøve å tilpasse, og komme med oppgaver som passer dems nivå best. De må tenke at en toer er også en karakter, du får ikke alle opp på en sekser, det går jo ikke.»

Intervjuer:

«Er elevene med på vurderingsarbeidet i noen ledd av prosessen selv?»

Informant:

«Det varierer jo litt, for eksempel på en terminprøve så er de ikke med i det hele tatt. Sånn som nå sitter de og jobber med en oppgave som de til slutt skal presentere for meg, og da går jo jeg rundt hele tiden. Så kan de rekke opp hånda, og spørre meg, få litt hjelp til å videreutvikle det de jobber med, så det blir på en måte en slags underveisvurdering der. Da tenker jeg at elevene kanskje er litt med på å sørge for at de får bedre resultat ved at de aktiv deltaker i forhold til en samtale med meg der vi alle ser på og vurderer det de har gjort til nå.»

Intervjuer:

«Hvordan har dere på skolen nivå jobbet med vurdering som tema i matematikk?»

Informant:

«Nå kjente jeg at det var helt sånn mørkt, har vi egentlig jobbet noe særlig på skolenivå med vurdering i matematikk ... Nei, jeg føler kanskje ikke vi gjort det. Det kan hende det er feil, men ja, nei. Det er en ting jeg kanskje savner litt, med tanke på de nye åpne oppgavene, jeg kan ikke huske at vi noen gang har satt oss ned sammen for å se litt på det.»

Intervjuer:

«Hva betyr god vurdering for progresjon i matematikk hos en elev for deg?»

Informant:

«Det må jo være en vurdering der du klarer å vise eleven hva eleven eventuelt har misforstått, eller der du på en eller annen måte klarer å låse opp noen bokser som gjør at eleven faktisk nå skjønner det som kanskje var vanskelig. Sånn at du på en måte gir de muligheten til å klare å videreutvikle seg. Jeg ser noen ganger når vi gjennomgår terminprøven på tavla, så sitter det noen elever der som har fått en sekser eller femmer, og så sitter det noen elever der som kanskje har fått ener eller toer, da føler jeg at for både de sterkeste og de svakeste så vil jo det være egentlig helt bortkastet tid å gå gjennom prøven på tavla. Jeg har prøvd å liksom gi elevene oppgaven på nytt, hvor de for eksempel skal få lov til å sitte og jobbe i grupper med oppgavene fra prøven. Det har elevene syntes er en fin ting. Sånn får jeg ofte hekta på de som ligger på lav måloppnåelse, og så får de på høy måloppnåelse noe ut av det de også fordi de selv må forklare de andre hva de har gjort, og hvorfor det blir riktig.»

Intervjuer:

«Vi nærmer oss en avslutning, jeg lurer litt på dette ved når du sitter og vurderer, enten det er hjemme eller på skolen. Hva er det som skjer rundt deg da? En liten beskrivelse av når du sitter og vurderer, hvordan er omgivelsene?»

Informant:

«Jeg tror at jeg er veldig heldig, jeg er veldig effektiv i dette fordi jeg klarer å blokke ut alt.

Jeg kan sitte på plassen min med masse lærere rundt meg som snakker med hverandre og masse ting som skjer. Alle forstyrrelsene forsvinner på en måte, alt det som kan oppleves som bakgrunnsstøy, så jeg kan vurdere selv om det er masse mennesker rundt meg. Hjemme kan jeg vurdere når tven står på, jeg kan sitte i sofaen og rette eller ved spisebordet og rette. Altså, jeg klarer liksom å gå så inn i det jeg gjør at det rundt meg ikke forstyrrer meg, og det gjør at jeg også er veldig effektiv på tiden. Jeg vet at jeg bruker mye mindre tid på å vurdere i en del situasjoner i forhold til hva andre gjør, og det er jo veldig greit. Men det aller beste er når jeg sitter på arbeidsplassen min, og det er stille rundt meg selvfølgelig. For da trenger jeg ikke å bruke noe energi på å blokke ut noe, da går det fortest.»

Intervjuer:

«Det høres jo deilig å ha det sånn.»

Informant:

«Ja, tror det er en fordel det.»

Intervjuer:

«Har du her er det noen god forklaring på hva vurdering er?»

Informant:

«Vurdering er på en måte to ting da, vurdering er jo enten en bevisstgjøring rundt hva man kan eller ikke kan. Jeg tror kanskje det bunner ned til en oppklaring fra lærere til elever på det du kan, og det du ikke kan. Med den delen der man forklarer at; dette her kan være veien videre for deg, altså en fremovermelding.»

Intervjuer:

«Er det noen spesielle metoder for vurdering som er interessant å se på framover?»

Informant:

«Jeg vet ikke, det blir jo mer og mer dette her med at vi skal reflektere, resonnerer, argumentere og tenke. Da kan det jo hende at å legge opp mer til diskusjoner og gruppeoppgaver. For eksempel at de får case eller et eller annet å diskutere på grupper, så alle på gruppa får hørt hva hverandre tenker. Da får de vist hva det er de kan, og hvilken forståelse de har uavhengig av hvor gode de er i hoderegning, eller hvor gode de er til og lese og skrive.»

Intervjuer:

«Er det noe du ønsker å legge til som vi ikke har snakket om, med tanke på vurdering i matematikk?»

Informant:

«Nei jeg tror ikke det.»

Intervjuer:

«Det er helt i orden. Da gjenstår det bare å si tusen takk for at du tok deg tid, og takk for at du stilte til intervju.»

Informant:

«Bare hyggelig. Takk for praten.»

Intervjuer:

«Dersom du lurere på noe, eller vil se gjennom det transkriberte intervjuet, må du gjerne sende meg en mail.»

Informant:

«Det skal jeg isåfall gjøre.»